

26 Ιουλίου Παρακλητικός Κανών Αγίας Οσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευής

**Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ
Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

Ψαλμός ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ...

Θεός Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν
ὀνόματι Κυρίου.(τετράκις μετα των στοίχων)

Εἴτα τά παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ευαρεστήσασα Θεώ, Αθληφόρε, και πειρασθείσα ως χρυσός εν
καμίνῳ, Παρασκευή πανένδοξε, βασάνων πειρασμοίς, θαύματα
πηγάζεις νύν, και νοσήματα παύεις, και τον υπεράγαθον του Θεού
Θεόν Λόγον, υπέρ ημών αεί εκδυσωπείς, όπως αυτού των δωρεών
επιτύχωμεν.

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν πότε, Θεοτόκε...

Ψαλμός Ν' (50).

Ἐλέησον μέ ὁ Θεός

Ωδή α'. Ἦχος πλ. δ'. Υγρὰν διοδεύσας.

Υμνῶν σου την μνήμην παρακαλῶ, ἐνδοξε Παρθένε, τῶν
πταισμάτων μου τάς σειράς, διάρρηξον τάχος ταῖς πρὸς Κτίστην, τον
Πανοικτίρμονα πρεσβείαις σου.

Μεγίστη η δύναμις, ἥν σεμνή, ἔλαβες ἀξίως, ἐκ Θεοῦ τοῦ
θαυματοουργεῖν• ταύτην οὖν χρωμένη ἤδη παύσον, τά πολυχρόνια
πάθη μου δέομαι.

Νομίμως ἀθλήσασα ἐπὶ γῆς, Παρασκευὴ Μάρτυς, καὶ το στέφος ἐν
ουρανῷ, σῆς ἀπολαβούσα καρτερίας, ὑπὲρ ἡμῶν τον Σωτήρα
ικέτευε.

Θεοτοκίον.

Ὁμματι, Πανάσπιλε, ἐπ’ ἐμοί, ἰλέω σου βλέψον, καὶ ἰάτρευσον τά
δεινά, τοῦ σώματος πάθη καὶ τὰς νόσους, ἀποσκοράκισον θείαις
πρεσβείαις σου.

Ὡδὴ γ’. Σὺ εἶ το στερέωμα...

Ἰσχύϊ του Πνεύματος, του Παναγίου ἡμᾶς ἐλέησον, Παρασκευή, καὶ
νόσων παντοίων, σαῖς λιταῖς ἐλευθέρωσον.

Σώσον ταῖς πρεσβείαις σου, Παρασκευὴ πανακήρατε, πάντας ἡμᾶς,
τους σε ἀνυμνοῦντας καὶ ευφήμως γεραίροντας.

Γενοῦ μοι, Πολύαθλε, τῷ τεθλιμμένῳ προστάτις σύντονος, καὶ ἐκ
παθῶν, καὶ κινδύνων ρύσαι, ταῖς ευχαῖς σου καὶ θλίψεων.

Θεοτόκιον

Εξελοῦ, Πανάχραντε, νόσων δεινῶν με καὶ θλίψεων, των ἀφειδῶς,
καταπιεζόντων, τον σὸν δούλον ἐκάστοτε.

Ὡδὴ δ’. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ρώμην δίδου μοι, Πάνσεμνε, κατὰ τε δαμόνων καὶ ολεθρίων παθῶν,
καὶ τον σάλον των πταισμάτων μου, ιεραῖς λιταῖς σου καταπράϋνον.

Αγαπήσασα Κύριον, καὶ στεφάνους δόξης κομίσασα, ὑπὲρ πάντων
καθικέτευε, των πιστῶς τιμώντων σε, Πανεύφημε.

Ικεσίας μου πρόσδεξαι, ὦ Παρασκευή• παρθένε πολύαθλε, καὶ παθῶν μου την σκοτόμαιναν, σοῦ θερμαῖς πρεσβείαις αποδίωξον.

Θεοτοκίον.

Ρύσαι, Κόρη Πανάμωμε, ἡ Θεὸν ασπόρως κυήσασα, τον σὸν δούλον κινδυνεύοντα, καταποντισθήναί με τοῖς πταίσμασιν.

Ὡδή ε΄. Φώτισον ημάς.

Ὡσπερ Σὺ, Σεμνή, εἰς Νυμφῶνα τον Ουράνιον, αὐγάζη ταῖς ἐνθέοις μαρμαρυγαῖς, οὕτω σοὺς δούλους, δόξης θείας καταξιώσον.

Σου ἐν τῷ ναῷ, προσελθόντας τους οἰκέτας σου, ὦ Παρασκευή ἐλευθέρωσον, ἐκ νοσημάτων, ταῖς εὐχαῖς σου καὶ κακώσεων.

Ἐρωτι Θεοῦ, την ψυχὴν μου πλήξον δέομαι, Παρασκευή, θείαις πρεσβείαις σου, καὶ των παθῶν μου, την ἀχλὺν νῦν ἐξαφάνισον.

Θεοτοκίον.

Πάναγνε ημεῖς, κεκτημένοι σε βοήθειαν, σκέπην καὶ βεβαίαν ἀντιληψιν, παντός κινδύνου, διὰ σου αἰεὶ ρυσθείημεν.

Ὡδή στ΄. Ἰλάσθητί μου.

Αἱμάτων σου τοῖς κρουνοῖς, Παρασκευή ὡς κατέσβεσας, τῆς ἀπιστίας το πῦρ, οὕτω νῦν κατὰσβεσον, την φλόγα των νόσων μου, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, καὶ κινδύνων με ἐξάρπασον.

Ρεόντων το χαμερπές, Παρασκευή πανακήρατε, το ἄστατον καὶ φθαρτὸν, παριδεῖν ἀξίωσον, σὸν δούλον πρεσβείαις σου, καὶ ἀξιωθῆναι, θείας δόξης καὶ λαμπρότητος.

Ἀπάσας τάς κεφαλάς, των ἀνομούντων συντρίβεσθαι, ὑπὸ τους πόδας ημῶν, Θεὸν καθικέτευε, Μάρτυς, τῶν τιμώντων σου, πόθῳ την σὴν Κάραν, ἢν ἀπέτεμεν ὁ ἄνομος.

Θεοτοκίον.

Συ ούσα το καθαρόν, καί αγιώτατον τέμενος, Μαρία τού Παντουργού, παράσχου μοι δάκρυα, ψυχὴν καθαρίζοντα, καί επάκουσόν μου, της δεήσεως σου δέομαι.

Επίβλεψον μετ' ευμενείας, Παρασκευή αθληφόρε, επί τά εμά δεινά πάθη τού σώματος, καί ίασιν δώρησαί μοι ευχαίς σου.

Επίβλεψον, εν ευμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, επί την εμήν χαλεπήν του σώματος κάκωσιν, και ίασαι της ψυχής μου το άλγος.

Κοντάκιον Ἦχος β΄.

Προστάτρια πιστών, Παρασκευή αθληφόρε, πέλουσα, τοίς τη σεπτή εικόνι σου θερμώς προσπελάζουσιν, ικέτευε Χριστόν τον Νυμφίον σου, δωρηθῆναι λύσιν των δεινών, νόσων και θλίψεων, και αμαρτιών πασών την συγχώρησιν.

Και ευθύς το Προκείμενον. Ἦχος δ

Υπομένων υπέμεινα τον Κύριον και προσέσχε μοι, και εισήκουσε της δεήσεώς μου.

Στίχος. Και έστησεν επί πέτραις τους πόδας μου, και κατεύθυνε τά διαβήματά μου.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Μάρκον (Ε΄ 24 – 34).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς, καί συνέθλιβον αὐτόν. Καί γυνή τις, οὓσα ἐν ρύσει αἵματος ἔτη δώδεκα, καί πολλά παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἱατρῶν, καί δαπανήσασα τά παρ' ἑαυτῆς πάντα, καί μηδέν ὠφεληθεῖσα ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τό χειρὸν ἐλθοῦσα, ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν, ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, ἔλεγε γάρ. Ὅτι, καν τῶν ἱματίων αὐτοῦ ἄψωμαι, σωθήσομαι. Καί εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καί ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἵαται ἀπὸ τῆς μαστιγος.

Καί εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγινούς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ, ἔλεγε. Τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων; Καί ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. Βλέπεις τόν ὄχλον συνθλίβοντα σέ, καί λέγεις. Τίς μου ἤψατο; καί περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν. Ἡ δέ γυνή, φοβηθεῖσα καί τρέμουσα, εἰδυῖα ὁ

γέγονεν ἐπ’ αὐτή, ἦλθε, καί προσέπεσεν αὐτῷ, καί εἶπεν αὐτῷ πάσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ. Θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκε σέ, ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καί ἴσθι ὑγιής ἀπὸ τῆς μάστιγός σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἐλεῆμον, ἐλέησον μέ, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β΄. Μεταβολή των θλιβομένων.

Μεταβολή παντός κινδύνου, απαλλαγή νόσου παντοίας υπάρχουσα, Παρασκευή παρθένε, ρύσαι πάντας των δεινῶν, της των εναντίων κακουχίας, καὶ της των δαιμόνων εταιρείας, ταῖς θείαις σου πρὸς Θεόν δεήσεσι.

Ὡδή ζ΄. Παῖδες Εβραίων.

Κάραν πάνσεπτον πάντες, της Παρθενομάρτυρος δεύτε Παρασκευής, πιστοὶ ἐν ἐτησίῳ, τιμήσωμεν τοῖς ὕμνοις, ὡς πηγὴν ἀνεξάντλητον, των ἰαμάτων αἰεὶ, καὶ θείων δωρημάτων.

Εορτὴν παναισίαν, οἱ πιστοὶ ὀρθοδόξως ἐπιτελέσωμεν, φαιδρῶς Παρασκευής νῦν, την Κάραν προσκυνούμεντες, καὶ βοῶντες ἐκ πίστεως• πρόφθασον ρύσαι ἡμᾶς, λιταῖς σου πάσης νόσου.

Υπὲρ πάσαν ουσίαν, καὶ υπὲρ χρυσίον ἡ Κάρα σου διαλάμπουσα, παρέχει σωτηρίαν, τοῖς πιστεῖ, Ἀθληφόρε, πρὸς αὐτὴν καταφεύγουσι, καὶ ἰατρεύει ψυχῶν, θανατηφόρους νόσους.

Θεοτοκίον.

Η Θεόν σαρκοφόρον, Παναγία Παρθένε αποκυήσασα, εκ πάντων αδόκητων, κινδύνων τον λαόν σου, και εκ νόσων περισώζε, και αμαρτίας δεσμόν, τάχει λιταίς σου λύσον.

Ωδή η΄. Τον Βασιλέα.

Στόματι πάντες, και καρδία υμνούμεν, την πανένδοξον Μάρτυρα Κυρίου, ότι αρωστίας ετύχομεν την λύσιν.

Εν Ουρανίοις, Παρασκευή αθληφόρε, τοις σκηνώμασι χορεύουσα τών πίστει, σε υμνολογούντων μνημόνευε, παμμάκαρ.

Ρωσθείσα, Μάρτυς, τη ισχύϊ Κυρίου, των τυράννων κατήσχυνας τά θράση• θραύσον καί νύν πάντων, δεσμούς τυραννουμένων.

Θεοτοκίον.

Άχραντε μόνη, ευλογημένη Μαρία, τά δυσίατα ιάτρευσον πάθη, του οικτρού σου δούλου, ίνα σε μακαρίζω.

Ωδή θ΄. Κυρίως Θεοτόκον...

Φλέξον παρανόμων, Παρασκευή Μάρτυς, περί τω θείω τεχνάσματα άθεα• πιστούς δέ πάντας, θείω αυγάσματι λάμπρυνον.

Έμπλεως ενθέου, λάμψεως γενέσθαι, τον σόν οικέτην νυνί καταξίωσον, ταίς προς τον όλων Δεσπότην, λιταίς σου, Πάνσεμνε.

Ίνα σε δοξάζω, Παρασκευή πόθω, τάς ανιάτους μου νόσους θεράπευσον, καί ταίς ευχαίς σου τελείαν, ρώσιν παράσχου μοι.

Θεοτοκίον.

Μόνη Θεοτόκε, ως Αγνή και Μήτηρ, της ακαθάρτου ιλύος με κάθαρον, των ακαθάρτων μολώπων, καί σώσον, Δέσποινα.

Ἄξιον ἐστὶν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σέ τήν Θεοτόκον, τήν
ἀειμακάριστον καί παναμώμητον, καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τήν
τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν
Σεραφείμ, τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν, τήν ὄντως
Θεοτόκον, σέ μεγαλύνομεν.

Χαίροις Ὁρθοδόξων ἡ καλλονή, χαίροις διωχθέντων, καταφύγιον
ἰσχυρόν, χαίροις τῶν ἐν θλίψει, καί τῶν ἐν ἐξορία, Προκόπιε
Θεοφρον, τό παραμύθιον.

Αἰτήσαι εἰρήνην παρά Θεοῦ, ψυχῶν σωτηρίαν, καί κινδύνων
απαλλαγὴν, θεία αθληφόρε, Παρασκευή, ευχαίς σου, τοῖς πίστει
ευφημούσί σε καί γεραίρουσι.

Πορφυράν ἐξ αἵματος τὴν στολήν, σύ περικειμένη, καί το στέμμα ἐν
κορυφῇ, ἔχουσα ὡ Μάρτυς, καί τὴν τῆς παρθενίας, κατέχουσα
λαμπάδα ἡμῶν μνημόνευε.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ
δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες, μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν,
εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον.....

Καί το τροπάριον. Ἦχος α΄.

Τὴν σπουδὴν σου τὴ κλήσει κατάλληλον, εργασαμένη φερώνυμε,
τὴν ομώνυμόν σου πίστιν εἰς κατοικίαν κεκλήρωσαι, Παρασκευή
αθληφόρε• ὅθεν προχέεις ἰάματα, καί πρεσβεύεις υπέρ των ψυχῶν
ἡμῶν.

40 Κύριε ἐλέησον

Ήχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν...

Θύμα τῷ Δεσπότη καὶ Θεῷ, ἡχθης, καλλιπάρθενε, θείον καὶ παναμώμητον• πάσας ὅθεν ἡύφρανας, τάς ουράνιους αρχάς, καὶ μακάρων, αοίδιμε, ψυχάς• διό πάντες, πίσται σου δεόμεθα, καὶ πόθῳ ζέοντι, ρύσαι ταίς λιταίς σου ἐκ νόσων, καὶ παντοδαπῶν ἐναντίων, ἡμᾶς τοὺς τιμώντάς σε Πανεύφημε.

Δέσποινα προσδεξαι, τάς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πάσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθην, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξον μέ ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.